

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

06 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru și de către inculpatul Topală Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Topală Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.11.2017 – 07.02.2018;

Instanța de apel: 14.03.2018 – 21.06.2018;

Instanța de recurs: 22.08.2018 – 06.11.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 februarie 2018, inculpatul Topală Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de 171 alin. (3) lit. a), f) și art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa în baza art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal, sub forma de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Topală Constantin, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 (saisprezece) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Topală Valentina.

S-a încasat din contul lui Topală Constantin, în beneficiul lui Topală Valentina, prejudiciul material cauzat în marime de 10850 (zece mii opt sute cincizeci) lei.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Topală Constantin a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Topală Constantin, locuind împreună cu cei 6 copii minori ai săi, dintre care și minora XXXXX, născută la XXXXX, în domiciliul comun, situat în XXXXX, începând cu anul 2016 până în vara anului 2017, a avut un comportament agresiv și autoritar față de fiica sa, XXXXX. Astfel, urmărind scopul exercitării controlului personal și psihologic asupra fiicei minore, XXXXX, nu-i permitea frecventarea orelor de studii la Liceul Teoretic „XXXXX” din satul XXXXX, raionul XXXXX, unde minora era elevă, astfel ultima fund izolată de prieteni și comunitate. Totodată, Topală Constantin nu-i permitea fiicei XXXXX, să discute cu mama sa XXXXX, care se afla la muncă în străinătate de mai bine de cinci ani. Continuându-și comportamentul său ilicit Topală Constantin, prin comiterea de abuzuri sexuale repetate, față de fiica minoră XXXXX, îi provoca ultime stări de tensiune, umilință și înjosire, care o intimidau și înfricoșau, ultima devenind închisă în sine, fapt ce-i permitea lui Topală Constantin să-și impună voința și controlul personal asupra victimei. Acțiunile lui Topală Constantin, au provocat minorei XXXXX, suferințe fizice și psihice, manifestate prin sentimentul de umilință, rușine, frică și înjosire.

Acțiunile lui Topală Constantin, au fost încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, conform indicilor - violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.

Tot el, în perioada lunilor ianuarie-martie 2017, aflându-se la domiciliul comun din XXXXX, urmărind scopul de a-și satisface pofta sexuală cu fiica sa, XXXXX, născută la XXXXX, care se afla în grija, ocrotirea și educarea lui, știind cu certitudine că este minoră și din cauza vârstei este în imposibilitate de a-și exprima voința, profitând de faptul ca soția sa se află peste hotarele țării de mai mulți ani, a creat o stare de dependență a minorei față de el și în continuare aplicând constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și exprima voința, a întreținut rapoarte sexuale în formă naturală, cu fiica minoră XXXXX, în rezultatul cărora ultima a rămas însărcinată.

Acțiunile lui Topală Constantin, au fost încadrate în prevederile art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal, conform indicilor - violul, adică raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra persoanei care se afla în grija, sub ocrotirea, educarea acestuia, săvârșit asupra unui membru al familiei, cu buna știință asupra unui minor, soldat cu urmări grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, inculpatul Topală Constantin și avocatul Bojenco Nicolae în numele inculpatului Topală Constantin.

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Caragherghi Mariana, a declarat apel împotriva sentinței, solicitând admiterea apelului cu casarea

sentinței, în partea ce ține de aplicarea pedepsei și încasarea cheltuielilor de judecată, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Topală Constantin, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal și să-i fie aplicate pedepsele în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal 3 ani închisoare; în baza art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal, detențiunea pe viață. Potrivit art. 84 alin. (5) Cod penal, a stabili pedeapsa definitivă, detențiune pe viață, cu executarea în penitenciar de tip închis. La fel, a solicitat încasarea din contul inculpatului Topală Constantin, a cheltuielilor judiciare în mărime de 3260 lei, invocând următoarele argumente:

- prima instanță corect a stabilit starea de fapt și corect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului, însă a aplicat o pedeapsă prea blândă;

- instanța de fond neîntemeiat a refuzat încasarea de la inculpat, în contul statului a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul urmăririi penale, motivând ca acestea sânt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale, în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului, care urmează să fie trecute în contul statului.

3.2. Inculpatul Topală Constantin, a depus apel împotriva sentinței, exprimând dezacord cu aceasta, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, pentru a putea să-și crească copiii minori, aflați la întreținerea sa, invocând următoarele argumente:

- se cășăiește sincer de cele comise și solicită rejudecarea cauzei, cu aplicarea unei pedepse mai blânde. Are la întreținere 5 copii minori și mama sa, care este bolnavă. Pe toată perioada urmăririi penale a colaborat cu ancheta, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală. Fiind în stare de arest la domiciliu, și ulterior chiar în stare de libertate, el s-a prezentat la fiecare citare a instanței de judecată.

3.3. Avocatul Bojenco Nicolae în numele inculpatului Topală Constantin a declarat apel nemotivat împotriva sentinței, solicitând: admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, din motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Recalificarea acțiunilor lui Topală Constantin, din art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal, în art. 201 Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele prevederilor art. 201 Cod penal.

3.4. La 19 aprilie 2018, avocatul Bojenco Nicolae în numele inculpatului Topală Constantin, a depus apel motivat, invocând următoarele argumente:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată și pasibilă de casare, din următoarele considerente. La emiterea sentinței contestate, instanța de fond nu a luat în considerație că, atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, nu au fost prezentate și examinate careva probe concludente, care ar dovedi că, inculpatul Topală Constantin, a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal. Or, martorii audiați în cadrul ședinței de judecată au declarat că partea vătămată XXXXX, este o fire închisă și pe parcursul mai multor ani școlari nu comunica cu colegii de clasă. Pe parcursul mai multor ani, partea vătămată XXXXX, lipsea de la

școală, respectiv nefiind confirmat faptul ca inculpatul Topală Constantin, nu permitea părții vătămate să frecventeze orele de studii, precum și faptul că o izola de prieteni și comunitate. Fiind audiați în ședința de judecată în prima instanță, membrii familiei Topală, au declarat că, din anul 2016 până în vara anului 2017, inculpatul nu a avut un comportament agresiv și autoritar față de partea vătămată XXXXX;

- în cadrul examinării cauzei, nu a fost prezentată și examinată nici o probă, ce ar demonstra că, inculpatul Topală Constantin, a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal. Acuzatorul de stat nu a confruntat declarațiile inculpatului, precum că ultimul a întreținut raportul sexual cu partea vătămată XXXXX, cu acordul ultimei. Respectiv, consideră, că acțiunile inculpatului urmează să fie recalificate din art. 171 alin. (3) lit. a), f) în art. 201 Cod penal. Îndoielile și dubiile la care face referire instanța de fond în sentința contestată, poartă un caracter imperativ, subiectiv și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Prima instanță nu și-a motivat și argumentat soluția adoptată, reținând greșit că la materialele cauzei au fost administrate probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunilor imputate. Acuzarea nu a prezentat probe incontestabile, care pot combate poziția inculpatului, decât declarațiile părții vătămate, care este singura persoană, care a comunicat, ca inculpatul a întreținut cu ea relații sexuale. Martorii audiați în cadrul examinării cauzei, au declarat că nu cunosc, dacă relațiile sexuale au fost benevole sau forțate. Astfel, din cele menționate, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, învinuirea adusă inculpatului, nu se bazează pe probe directe, pertinente și concludente. Astfel, în cazul în care învinuirea este bazată pe probe indirecte, acuzarea trebuie să expună toate versiunile posibile, să le confrunte cu probele administrate și să demonstreze că învinuirea înaintată este una corectă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admise apelurile inculpatului Topală Constantin și avocatului său, Bojenco Nicolae, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru instanță, prin care:

A fost achitat Topală Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, considerând că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Topală Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a indicat că, în instanța de apel, la solicitarea procurorului, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința primei instanțe, inclusiv declarațiile necontestate ale părții vătămate XXXXX, ale reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX, ale martorilor XXXXX, Vutcariov Alexandra, Cojan Svetlana,

Manoli Zinovia, Dolganiuc Ion, XXXXX, XXXXX și a inculpatului Topală Constantin, depuse în prima instanță.

Alte probe decât declarațiile martorilor, părții vătămate minore, ale inculpatului, administrate în instanța de fond și verificate în instanța de apel sunt:

- procesul-verbal de autosesizare din 13 iulie 2017 (f. d. 7, vol. I);
- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, din 29 iunie 2017 (f. d. 8, vol. I);
- scrisoarea Centrului National de Prevenire a Abuzului fata de Copii, din 03 iulie 2017 (f. d. 22, vol. I);
- ancheta socială, în care comisia de examinare a condițiilor locative și sociale a constatat că, starea sanitară a gospodăriei este nesatisfăcătoare. Copiii le sunt afectați următorii factori de bunăstare - siguranța, sănătatea, afecțiune, activism, respect responsabilitate, incluziune (f. d. 84-85, vol. I);
- caracteristica eliberată părții vătămate minore, eleva a clasei a IX-a, XXXXX, potrivit căreia se comunică că, este o elevă retrasă și nu se implica în activitățile extrașcolare și nu s-a încadrat în colectiv, deoarece se izola singură. În relații cu profesori avea aceeași atitudine de copil retras și timid (f. d. 93, vol. I);
- concluzie de investigare a cazului de paternitate contestabilă nr. 708/07-2017 din 26 iulie 2017, potrivit căreia a fost constatat că inculpatul Topală Constantin, poate fi tatăl biologic al fătului avortat de către partea vătămata minoră XXXXX. Probabilitatea paternității adevărate constituie peste 99,9% ceea ce corespunde formulării verbale paternitatea este practic dovedită (f. d. 104-113, vol. I);
- raportul de expertiză judiciară nr. 249 din 25 august 2017 (f. d. 132-135 vol. I);
- raportul de expertiză judiciară nr. 518 din 21 iulie 2017 (f. d. 141, vol. I);
- acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material cauzat în urma infracțiunii, prin care parte civilă XXXXX, a solicitat încasarea din contul inculpatului Topală Constantin, a prejudiciului material în mărime de 10850 lei, suportat pentru stabilirea paternității (f. d. 34, vol. II);
- raportul de expertiza judiciara nr. 392 din 19 decembrie 2017 (f. d. 81 – 85, vol. II).

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei în ceea ce ține de latura penală, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei penale respective.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță greșit a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului Topală Constantin, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, și a considerat necesar de a-l achita pe inculpat, de săvârșirea acestei infracțiuni, dat fiind că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente.

A menționat instanța de apel că, prima instanță, condamnând inculpatul în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, eronat a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, eronat concluzionând asupra vinovăției acestuia. Or,

potrivit materialelor dosarului, inculpatul prin ordonanța procurorului din 06 iulie 2017, a fost pus sub învinuire în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, conform indicilor - violența în familie, adică acțiunea intenționat comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestat prin izolare, intimidare cu scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că, materialele cauzei penale nu confirmă în nici un mod, că în acțiunile inculpatului, sunt prezente semnele violenței psihologice, îndreptate împotriva părții vătămate minore XXXXX. Or, potrivit probelor acumulate, cât și a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță, nu rezultă că, din partea inculpatului, a avut loc violența psihologică asupra părții vătămate minore.

Examinând probele acumulate, instanța de apel a constatat că de către acuzare nu a fost probat faptul izolării părții vătămate minore de la familie, prieteni și comunitate. În acest sens sânt relevante declarațiile martorilor XXXXX, Vutcariov Alexandra, XXXXX, XXXXX.

Astfel, potrivit caracteristicii părții vătămate minore XXXXX, eliberată de diriginta clasei, Vutcariov Alexandra, partea vătămate minoră XXXXX, în toată perioada din clasa a 5-a și până în clasa a 9-a, a fost o eleva retrasă, nu se implica în activități extrașcolare și nu se încadra în colectiv, din cauza că se izola singură de colegi.

Unica probă a acuzării din care ar rezulta aplicarea violentei psihologice asupra părții vătămate minore XXXXX, din partea inculpatului Topală Constantin, este însuși declarațiile părții vătămate minore, care la rândul lor nu coroborează cu alte probe acumulate în cadrul urmăririi penale. Or, potrivit declarațiilor martorilor audiați în instanța de fond, partea vătămată minoră singură nu se ducea la școală, deoarece nu dorea, dar nu din cauza interzicerii de a frecventa orele de studii din partea inculpatului Topală Constantin.

În acest caz, instanța de apel a menționat că, faptul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către inculpat, a obligațiilor de educare și instruire a părții vătămate, ca tată, nu pot fi calificate drept ca acțiuni de violentă în familie.

Respectiv art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, nu este aplicabil în speța dată. La fel, de către acuzare nu a fost demonstrată intenția inculpatului, de a aplica în privința părții vătămate minore XXXXX, a violenței psihologice.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în speță raportul sexual săvârșit de către inculpat, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea părții vătămate minore, de a se apăra și de a-și exprima voința - inculpatul și partea vătămată minoră, fiind membri de familie, - adică de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, - atrage răspunderea numai conform alin. (2) lit. b²) art. 171 Cod penal și nu poate fi calificată în baza alin. (1) art. 201¹ Cod penal. În acest caz lit. b²) alin. (2) art. 171 Cod penal, reprezintă o norma specială în raport cu art. 201¹ Cod penal.

Astfel, reieșind din ansamblu probatoriului invocat, s-a constatat că vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii de violentă în familie împotriva fiicei sale, XXXXX, nu a fost dovedită. Or, în acțiunile acestuia nu se regăsesc

elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, motiv pentru care instanța de apel a admis solicitarea apărării privind achitarea inculpatului pe acest capăt al învinuirii.

Instanța de apel a considerat că, în cadrul examinării cauzei, cu certitudine s-a stabilit vinovăția inculpatului Topală Constantin, în comiterea infracțiunii de viol asupra fiicei sale XXXXX, însă acțiunile acestuia greșit au fost încadrate juridico-penal în baza art. 171 alin. (3) lit. a), f) Cod penal, și urmează să fie reîncadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel a specificat că, în urma examinării și analizei probelor administrate, inculpatul a atentat la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate minore XXXXX, care are calitatea de membru de familie, fiind fiica inculpatului.

Latura obiectivă a infracțiunii, constă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiuni de două tipuri: 1) acțiunea principală, adică raportul sexual; 2) acțiunea adiacentă exprimată în oricare din următoarele trei modalități: a) constrângerea fizică; b) constrângerea psihică; c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-si exprima voința. Latura obiectivă a infracțiunii de viol este îndeplinită numai în cazul în care acțiunea principală este însoțită de acțiunea adiacentă, manifestată în orice formă din cele menționate. În ipoteza infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, victima, mizând de afecțiunea presupusă a făptuitorului, nu este avizată despre intențiile acestuia și nu ia măsuri de apărare, ceea ce poate să înlesnească comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, în cazul de față s-a demonstrat pe deplin realizarea laturii obiective a infracțiunii de către inculpatul Topală Constantin. Or, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În cadrul ședinței instanței de fond și în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul, a negat faptul comiterii violului asupra părții vătămate minore, menționând că raporturile sexuale au fost întreținute în mod benevol, însă aceste alegații au fost combătute integral prin probele anexate la materialele dosarului.

Astfel, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 392 din 19 decembrie 2017, s-a constatat că, partea vătămată minoră XXXXX, este capabilă să înțeleagă conținutul și caracterul acțiunilor de influență psihică și de abuz sexual comise împotriva sa, a fost în stare să înțeleagă și să perceapă corect acțiunile săvârșite în privința ei, respectiv poate să depună declarații adecvate în cadrul cauzei penale. Totodată, potrivit raportului s-a constatat că, particularitățile de vârstă, specificul situației analizate, atașamentul și dependența față de agresor, precum și condițiile concrete în care se desfășurau evenimentele, generau părții vătămate minore XXXXX, imposibilitatea de a-și exprima atitudinea față de acțiunile întreprinse asupra ei, precum și să opună rezistență activă situației create.

Totodată, instanța de apele a indicat că este important de menționat că, fiind audiat în ședința primei instanțe de judecată, inculpatul, a declarat că,

partea vătămată l-a rugat să se oprească, deoarece este părintele ei, însă el nu s-a oprit.

Astfel, instanța de apel a conchis că, raporturile sexuale au avut loc în mod forțat, și declarațiile părții vătămate minore XXXXX, date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond urmează a fi reținute ca veridice. A menționat că, partea vătămată minoră, a depus declarațiile doar după ce inculpatul, a fost plasat în arest preventiv, fapt ce demonstrează influența inculpatului asupra părții vătămate și teama ultimei față de inculpat.

Un alt argument decisiv în susținerea îndeplinirii laturii obiective al infracțiunii de viol imputată inculpatului, sunt concluziile de investigare a cazului de paternitate contestabilă nr. 708/07-2017, efectuată de Centrul de Medicină „BrioMedTest”, potrivit căreia, Topală Constantin, poate fi tatăl biologic al fătului avortat de către partea vătămată minoră XXXXX. Probabilitatea paternității adevărate constituie peste 99,9 %, ceea ce corespunde formulării verbale paternitatea este practic dovedită.

Așadar, probatoriul examinat în cadrul cauzei penale, exclude orice dubii cu privire la întreținerea raporturilor sexuale în mod forțat și nicidecum nu atestă că întreținerea raporturilor sexuale între inculpat și partea vătămată minoră a avut loc în mod benevol.

În ceea ce privește agravantele reținute în acțiunile inculpatului, și anume: „violul săvârșit asupra unui membru de familie”, instanța de apel a reținut că, o asemenea faptă relevă un pericol comparativ mai mare în raport cu violul prezentat la alin. (1) art. 171, deoarece în acest caz fapta are mai mare rezonanță socială, încalcă mai grav principiile morale ale societății, deoarece victima nu este orice persoana, ci una despre care se presupune ca făptuitorul îi este apropiat. Indiscutabil, o agresiune foarte gravă în sine cum este violul dobândește un plus de gravitate și are un ecou profund reprobator în societate atunci, când făptuitorul o comite asupra unuia dintre membrii propriei familii.

Pentru realizarea circumstanței agravante prevăzute la alin. (3) lit. a) art. 171 Cod penal, si anume „violul persoanei care se află în grija, sub ocrotirea, educarea făptuitorului”, este necesar ca între făptuitor și victimă să existe, la momentul săvârșirii faptei, un raport special. Pentru realizarea agravantei respective, victima trebuie să se afle în grija făptuitorului, atunci când aceasta are obligația contractuală sau morală, să acorde victimei asistenta socială, ori, în virtutea relațiilor de rudenie, are îndatorirea legală să îngrijească victima. Îngrijirea presupune obligația de a acorda ajutor și asisteța curentă victimei aflate în nevoie datorită vârstei, stării de sănătate, absenței persoanelor care au această obligație potrivit legii etc. Victima se află sub ocrotirea făptuitorului atunci când acesta are calitatea de tutore sau de curator în raport cu victima, sau când făptuitorul și-a asumat în fapt sarcina de a ocroti un minor. Victima se află la educarea făptuitorului atunci când acesta face parte din rândul cadrelor didactice sau al personalului pedagogic, fie că este o persoană angajată de către părinții victimei, pentru educarea și instruirea acesteia.

Instanța de apel a specificat că, nu a fost constatat în speța dată prezența agravantelor enumerate supra, sub nici o formă. Mai mult ca atât, în speța în cauză, partea vătămată minoră XXXXX, poartă o calitate specială și anume acea

de membru de familie, oferită acesteia prin prisma art. 133' Cod penal. Respectiv agravanta prevăzută la alin. (3) lit. a) art. 171 Cod penal, nu poate fi reținută la calificarea acțiunilor inculpatului, nu poate fi imputată.

De asemenea în speța dedusă judecării, nu a putut fi aplicată nici agravanta prevăzută de alin. (3) lit. f) art. 171 Cod penal „soldat cu alte urmări grave”, or, legislația penală nu cuprinde nici o dispoziție în care ar fi definită noțiunea „urmări grave”. În circumstanțele date, instanța de apel a reținut că, în speța dată, la imputarea inculpatului Topală Constantin, a agravantei stipulată la lit. f) alin. (3) art. 171 Cod penal, există pericolul real să fie încălcată una din regulile statuate la alin. (2) art. 3 Cod penal, conform căreia, interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a menționat că, ultimul a comis infracțiunea de viol în una de formele agravante al acestei infracțiuni, și anume violul săvârșit asupra unui membru de familie. Totodată, instanța de apel a considerat necesar de menționat atitudinea inculpatului față de fapta comisă. Or, ultimul a recunoscut faptul întreținerii relațiilor sexuale cu partea vătămată minoră, doar atunci când i-a fost adusă la cunoștință concluzia medicului din testul de stabilire a paternității contestate, potrivit căreia s-a constatat că el este tatăl fătului avortat de partea vătămată minoră XXXXX. Mai mult ca atât, atitudinea inculpatului față de fapta săvârșită s-a manifestat și în cadrul ședințelor de judecată, în care ultimul nu recunoștea faptul întreținerii relațiilor sexuale cu partea vătămată minoră în mod forțat, plasând vinovăția în sarcina părții vătămate minore, care singură ar fi fost vinovată pentru cele întâmplate.

Având în vedere cele menționate supra și lipsa circumstanțelor atenuante, instanța de apel a considerat necesar de a stabili inculpatului, pedeapsa închisorii ridicată spre limita maximă prevăzută de sancțiunea alin. (2) art. 171 Cod penal, iar pedeapsa stabilită urmează să o execute în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în mărime de 3260 lei în beneficiul statului, or, expertizele nr. 249 din 28 august 2017, nr. 518 din 21 iulie 2017 și nr. 392 din 19 decembrie 2017, au fost efectuate în baza ordonanțelor organului de urmărire penală. Prin urmare, aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului și nu urmează să fie puse în seama inculpatului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și inculpatul Topală Constantin.

6.1. La 02 august 2018, în termen, procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, declarând recurs ordinar, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția cu privire la motivul achitării și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- violența în familie manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei - a fost dovedită prin probele anexate la materialele dosarului;

- inculpatul Topală Constantin este tatăl părții vătămate minore XXXXX, având obligația de a îngriji ultima, de a-i acorda ajutor și asistență, fiind în relații de rudenie cu aceasta care are și vârsta minoră. Respectiv, calificarea acțiunilor inculpatului urmează a fi făcută potrivit art. 171 alin.(3) lit.a) Cod penal;

- prin termenul "alte urmări grave" trebuie să fie luat în considerație faptul că partea vătămată care este minoră și este fiica inculpatului, care a rămas însărcinată în urma violului. Sarcina părții vătămate constituia 5 luni, adică aproximativ 20 săptămâni;

- instanța de apel neîntemeiat a refuzat încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului.

6.2. La 02 august 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, inculpatul Topală Constantin, declarând recurs ordinar, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, neinvocând niciun temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu a luat în considerație că a recunoscut vina și se căiește sincer, are la întreținere 5 copii minori și mama care este bolnavă, a colaborat cu ancheta și instanța de judecată, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, anterior nu a fost judecată;

- mama copiilor se află peste hotare, iar copii au rămas fără sprijin.

7. Inculpatul Topală Constantin a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de procuror, solicitând declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, cu admiterea recursului declarat de către el.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că urmează a fi respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către inculpatul Topală Constantin, iar recursul ordinar declarat de către procuror, urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța poate respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, iar în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în

drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs ordinar la judecarea recursului verifică, dacă în speță a fost aplicată corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, Colegiul lărgit va supune verificării argumentele invocate în recursurile declarate prin prisma erorilor de drept prevăzute de pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

8.1. *Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru.*

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Procurorul invocă în recursul declarat temei de drept prevăzut de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin

prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă un temei de casare.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul lărgit reține că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, invocate și de recurent, și-au găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*, din următoarele considerente.

În acest sens, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel greșit și pripit și-a motivat soluția privind achitarea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, lăsând fără aprecierea cuvenită celelalte argumente și probe aduse de către părți, fără a se expune în modul cuvenit asupra învinuirii înaintate inculpatului.

Astfel, potrivit rechizitoriului, Topală Constantin, a fost învinuit de faptul că „locuind împreună cu cei 6 copii minori ai săi, dintre care și minora XXXXX, născută la XXXXX, în domiciliul comun situat în XXXXX, începând cu anul 2016 până în vara anului 2017, a avut un comportament agresiv și autoritar față de fiica sa XXXXX. Astfel, urmărind scopul exercitării controlului personal și psihologic asupra fiicei minore XXXXX, nu-i permitea frecventarea orelor de studii la Liceul Teroretic „XXXXX”, din XXXXX, unde minora era elevă, astfel ultima fiind izolată de prieteni și comunitate. Totodată, Topală Constantin nu-i permitea fiicei XXXXX, să discute cu mama sa XXXXX, care se afla la muncă în străinătate de mai bine de cinci ani. *Continuându-și comportamentul să ilicit, Topală Constantin prin comiterea de abuzuri sexuale repetate, față de fiica minoră XXXXX, îi provoca ultimei stări de tensiune, umilință și înjosire, care o intimidau și înfricoșau, ultima devenind închisă în sine, fapt ce-i permitea lui Topală Constantin să-și impună voința și controlul personal asupra victimei. Acțiunile lui Topală Constantin au provocat minorei XXXXX, suferințe fizice și psihice, manifestate prin sentimentul de umilință, rușine, frică și înjosire.*”

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează că, reieșind din actul de învinuire, se desprinde cu certitudine învinuirile în faptul precum că, inculpatul Topală Constantin, îi provoca suferințe psihice părții vătămate atât înaintea comiterii infracțiunii de viol în privința fiicei sale, cât și după comiterea acestei infracțiuni, care se caracterizau prin *umilință, rușine, frică și înjosire*,

având scop de a nu divulga acțiunile ilegale și amorale pe care le-a comis, însă instanța de apel în motivarea soluției adoptate a omis să se expună asupra acestui capăt al acuzării, reținând doar faptul că, în speță raportul sexual săvârșit de către inculpatul Topală Constantin, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea părții vătămate minore XXXXX, de a se apăra și de a-și exprima voința – inculpatul și partea vătămată minoră, fiind membri de familie, adică de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, atrage răspunderea numai conform alin. (2) lit. b²) art. 171 Cod penal și nu poate fi calificată în baza alin. (1) art. 201¹ Cod penal. În acest caz lit. b²) alin. (2) art. 171 Cod penal, reprezintă o normă specială în raport cu art. 201 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele anexate la materialele dosarului, constatând pripit asupra faptului precum că, nu se demonstrează în mod cert comportamentul agresiv și autoritar al inculpatului față de partea vătămată, or, în acest sens au rămas fără careva apreciere declarațiile martorilor Dolganiuc Ion (primar) (f. d. 14 – 15, vol. I), Manoli Zinovia (asistent social) (f. d. 16, vol. I), Topală Valentina (f. d. 45 – 46, vol. I), Gojan Svetlana (medic de familie) (f. d. 61 – 62, vol. I), care au relatat că, în familia Topală există agresiune psihologică în privința părții vătămate din partea inculpatului, fapt confirmat și prin ancheta socială din 04 iulie 2017 întocmită de către primarul Dolganiuc Ion, asistentul social Manoli Zinovia și șeful de post Zglavoci Ion (f. d. 84 – 85, vol. I), prin care s-a stabilit că, în această familie există patologii familiale și anume – violență domestică din partea tatălui.

Totodată, instanța de apel s-a contrazis, or, apreciind critic declarațiile părții vătămate la stabilirea infracțiunii de violență în familie în privința inculpatului, și menționând că, organul de urmărire penală în afara de declarațiile părții vătămate nu a mai prezentat careva probe întru demonstrarea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, a reținut contrariul la stabilirea vinovăției prevăzute de art. 171 Cod penal în privința lui Topală Constantin și anume a indicat că „... *Un argument important de menționat, este faptul că, partea vătămată minoră XXXXX, a depus declarațiile doar după ce inculpatul Topală Constantin, a fost plasat în arest preventiv, fapt ce demonstrează influența inculpatului asupra părții vătămate, și teama ultimei față de inculpat*”, la fel a mai reținut precum că „...*în cazul de față pe deplin a fost demonstrată aplicarea constrângerii psihice din partea inculpatului...*”.

În consecință se constată că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare în această parte în privința lui Topală Constantin învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a indica motive pe care se întemeiază soluția.

La fel, cu toate că instanța de apel corect a exclus agravanta prevăzută de lit. a) alin. (3) art. 171 Cod penal din fapta imputată inculpatului, precum că partea vătămată minoră XXXXX, poartă o calitate specială și anume cea de membru de familie, oferită acesteia prin prisma art. 133¹ Cod penal, Colegiul penal lărgit apreciază critic excluderea de către instanța de apel a calificativului „soldat cu alte urmări grave” din fapta incriminată inculpatului prevăzută la

lit. f) alin. (3) art. 171 Cod penal, iar motivarea instanței de apel prin care a reținut că, legislația penală nu cuprinde nici o dispoziție în care ar fi definită noțiunea „urmări grave”, este una pripită, or jurisprudența Curții Supreme de Justiție și practica judiciară constantă stabilește, că în sensul prevederilor de la art. 171 alin. (3) lit. f) și art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, prin "alte urmări grave" se înțelege: sinuciderea; pierderea capacității de naștere normală (fără cezariană); graviditatea extrauterină; pierderea capacității de a duce o viață sexuală normală; aparitia gravidității în cazul contraindicațiilor medicale pentru naștere sau întreruperea sarcinii etc.

Prin urmare, în speța dedusă judecării, „urmările grave” s-au manifestat prin apariția gravidității în cazul contraindicațiilor medicale (minoratul), cât și întreruperea sarcinii, or, partea vătămată minoră a fost însărcinată în urma violului de către tatăl său biologic, ulterior fiind impusă să avorteze întru evitarea unor consecințe nefaste ce ar putea afecta nou-născutul, mai mult ca atât actul de învinuire este unul clar, în care se reflectă „urmările grave” survenite în urma violului, fapt care a fost lăsat fără apreciere de către instanța de apel.

Astfel, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată în conformitate cu prevederile legale.

Cât ține de cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Topală Constantin, a cheltuielilor judiciare în mărime de 3260 lei, instanța de recurs le respinge ca neîntemeiate, or, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în speță nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente suportate anume de către stat.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod penal stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delict; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă,

asistenții procedurali, interpreți, traducători, *experți*, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

- 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;
- 2) cheltuielile de cazare;
- 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;
- 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Prin urmare, suma de 3260 lei este compusă din efectuarea expertizei judiciare psihiatrice-psihologice (Raportul nr. 249 din 25 august 2017 (f. d. 132 – 135, vol. I), expertizei medico-legale (Raportul nr. 518 din 21 iulie 2017 (f. d. 141, vol. I) și expertiza judiciară (Raportul nr. 392 din 19 decembrie 2017 (f. d. 81 – 85, vol. II)), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Topală Constantin.

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, însă Colegiul penal lărgit nu va supune verificării decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, dat fiind faptul că, decizia instanței de apel atacată de către inculpat este casată total și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar potrivit art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinare, fapt ce

presupune că la noua rejudecare instanța de apel va aplica o altă pedeapsă în dependență de motivele arătate supra. Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către inculpatul Topală Constantin.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 iunie 2018 privindu-l pe **Topală Constantin XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **06 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor